

MILANG

Hugo Treffneri Gümnaasiumi õpilasleht

detsember 1999, nr. 8

Tiina Annuk varsti koolis tagasi

Perekonnaõpetuse ja psühholoogiaõpetaja Tiina Annuki teine laps tütar Johanna sündis 6. oktoobril Tartus.

Küsimusele, et kas teadmised õpetatavast ainekst on teda ka oma pereelus aidanud, vastas Annuk jaatavalt: "Eelmine kord olin palju rohkem segaduses ja palju kiirem oli ka. Nüüd on rohkem aega mõelda ja arutleda. Teadmised perekonnaõpetusest on kindlasti väga kasulikud".

Tiina Annuk tuleb kooli tagasi juba käesolevast (s. o. kolmandast) perioodist, tarvis on lugeda kursusi reaalklassi abiturientidele ja ka teistele klassidele, kellele Tiina Annuki nimi veel võõras võib olla.

Aega loodab ta leida lapse magamise ajal, mida olevat suhteliselt palju. Oma töö ja muud asjaajamised jõuab õpetaja Annuk selle ajaga rahulikult ära teha.

Rõõmust särav Tiina Annuk oma kahekuuse tütre Johannaga

Selles lehes

Pilte remondijärgsest koolimajast

Tähtis asjamees - Helmer Jõgi lk.2

Koolil on uus infojuht - Heivo Kikkatalo lk.3

Võrreldes 1936 ja 1997 aasta "Miilangut" lk.4

Palju kilde õpetajatelt ja õpilastelt lk.5

Intervjuud Priit Parisoo ja Heli Ernitsaga lk.6,7

Reportaas rebaste retsimisest lk.8

Tervitus ja teave õpilaskogult

Saamaks rohkem informatsiooni HTG õpilaskogu tegevuse kohta, jälgi meie stendi ja infolehte, kus on pidevalt ülevaade meie tegevusest. Õpilaskogu on õpilaste kogu, nende esindusorgan ja seetõttu oleks teile kõigile kasulik ja oluline ka ise end meie tegevustega kursis hoida.

Teie poolt on samas oodatud kõik ettepanekud, mõtteavaldused, arvamused jne. Igasuguse valdkonna kohta meie koolis, milles õpilaskogu saab midagi ära teha ja kaasa rääkida. Sellised valdkonnad on näiteks: üritused koolis, õpilaskogu tegevus, sisekorraeskirjad jne.

Kõik see aga ei tähenda, et õpilaskogu liikmed ise ei hakka enam midagi tegema. Vastupidi – nende tähtsus ja tööpõld järjest suurenevad. Klasside ÖOV esindajad on teie jaoks need, kelle poole oma küsimuste ja mõtetega pöörduda. Nemad on vaheliliks õpilase ja õpilaskonna vahel, sest teie mõte läheb esindaja kaudu õpilaskogusse ja sealt kõikidesse klassidesse laiali.

Muidugi saab pöörduda ka otse õpilaskogu juhatuse poole, kes on terve õpilaskogu töö koordineeri. Seega on nende ülesanne samuti esindada kogu õpilaskonda.

Jaanuarikuus olete kõik oodatud õpilaskogu infotunnile, kus me räägime vahetult oma tegevusest ja vastame teie küsimustele.

Seniks – ilusaid jõule ja head uut aastat kõigile!

HTG õpilaskogu

"Miilang" läbi aegade

1926. aastast alates on Hugo Treffneri Gümnaasiumi õpilastel võimaluste piires olnud oma ajakiri või ajaleht, mida tuntakse "Miilangu" nime all.

Seda trükist on antud välja aastail 1926 - 1940, mil anti infot õpilasingide tegevusest, kajastati koolielu, avaldati õpilaste omaloomingut jne.

Kui Nõukogude võimu ajal teatavasti mingisugust õpilasajakirja või -lehte olla ei tohtinud, siis seda ärksamalt alustati uue "Miilangu" väljaandmist aastal 1997. Selle lühikese kaheaastase ajaga on "Miilang" praeguseks juba jõudsalt arenenud.

Väljavõtteid paarist eelmisest "Miilangust" luguge lk. 4.

Pingelise aasta lõpp

Ongi kätte jõudmas hetk, mil igaüks meist vaatab tagasi, kaalutledes ja hinnates möödunud aastal tehtut. Nüisamuti ka "Miilang".

Lõppema hakkav aasta pole HTG-le olnud kerge. Elu võõraste seinte vahel ja lagede all oli kõigi jaoks pingeline ja kurnav: õpetajad on muutunud pahuraks ja tõredaks, õpilasi piinab väsimus... Arvatavasti on paljud tekkinud probleemid õppetöös ja üldises koolielus tingitud selle närvilise perioodi pikaksvenimisest. Kõik ootavad pääsu renoveeritud koolimajja, kus ootavad meid 11 klassi ja aula ja kus koolielu saaks jätkuda tavalist rada pidi.

Loodetavasti saabuvad jõulurahu ja uue aasta rõõm ka Treffneri kooli ja jäävad sinna veel pikaks ajaks.

Peatoimetaja

Helmer Jõgi pole ainult direktor

Härra Jõgi - ka linnavolinik ja OKA juhataja

Peale selle, et härra Helmer Jõgi juhatab meie kooli, on ta veel Oma-näolise Kooli Arenduskeskuse nõukogu juhataja ning ka Tartu Linnavolikogu liige, kuhu ta kuulub peale viimaseid valimisi.

Linnavalitsuses teeb ta nii palju linna ja kooli heaks, kui võimalik. Ise kommenteerib ta

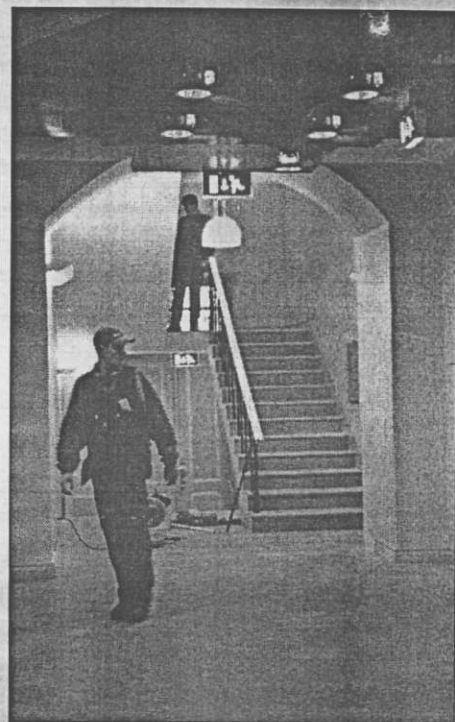
oma tegemisi järgmiselt: "Eks ikka tuleb juures ja valvel olla, et see kool võimalikult ruttu valmis saaks. Töö linnavalitsuses on eelkõige seotud Treffneri kooliga".

Omanäolise Kooli Arenduskeskus on Eesti kooli uuendusliikumine, mis loodi kaks aastat tagasi ja ühendab koole üle vabariigi. HTG kuulub ühendusse, kuna härra direktoril on enda sõnul ikka revolutsiooni ja reformivalmidus hinges olnud (see olevat ka üks põhjus, mis teda nüüd Reformierakonnaga ühendab). Üks direktori põhimuredest ongi see, et kool ei sõrgiks mitte ajal sabas, vaid oleks oma aja peremees ja määraks neid protsesse ise. Kuulujutud, et Helmer Jõgi kuulub Reformierakonna ridadesse, ei vasta tõe, sest härra direktor soovib neid enne lähemalt vaadata, kuuludes ainult erakonna valimisnimekirja.

Kui "Miilang" küsis, miks praegune haridusminister Tõnis Lukas enam meie koolis tunde ei anna, muigas Helmer Jõgi: "Ilmselt on põhjuseks ajapuudus, aga ma ei ole talle ka vastavat ettepanekut teinud. Ma kardan, et siis jääks õpilastel liiga palju tunde ära. Rohkem, kui direktori poolt on ära jäänud."

Pille Heido

Pildikesi valmivast koolimajast

Kunagise klassi O1 ja kirikupoolse sissekäigu juures viib trepp endisesse õppealajuhataja kabinetti.

Otsekoridori laes ilutseb uus metallist ripplagi, mis varjab vägevaid ventilatsioonitorusid.

Peatoimetaja: Jüri Tarkpea
Fotograaf, küljendaja: Käty Kask
Juhendaja: Age Salo

Toimetus: Pille Heido, Kaie Heido,
Mirjam Veermäe, Katrin Kiisk, Mari Nurk,
Rainer Reile, Indrek Asukül

MIILANG

<http://www.htg.tartu.ee/miilang>

Uus infojuht on saabunud

Infojuhi kohalt lahkunud õpetaja Tarmo Linsaare asemele on saabunud nooruslik Heivo Kikkatalo.

Kuna keegi koolis ei tea, kes on uus infojuht, üritas "Milang" asjasse mingit selgust tuua ja vestles temaga natuke.

Treffneri uus infojuht Heivo Kikkatalo on juba koolieluga hästi kohanenud

Uus infojuht Heivo Kikkatalo tuli meie kooli otse Tartu ülikooli matemaatika-teaduskonnast. Esimene mulje - sõbralik ja lahke inimene. Infojuhi kohale oli ka teisi kandidaate, umbes 7-8 inimest, kuid välja valiti loomulikult parim.

Tegeleb ta kooli serveriga, PHARE ISE programmiga ja toimetab arvutiklassis asjaliku näoga ringi. Senine mulje koolist on talle jäänud hea, probleeme pole ette tulnud ja teiste õpetajatega saab hästi läbi. Küsimusele, kui kauaks ta jääda kavatseb, vastas ta, et lähimaks kaheks aastaks kindlasti. Ega siis midagi muud, kui soovime talle jõudu ja edu!

Kaie Heido

T3 võistlused pallimängudes

HTG jäi kolmanda koha vääriliseks

5. detsembril toimusid Eesti Põllumajandusülikooli võimlas teist aastat järjest Tartu Kolme Kooli Liidu (T3) spordivõistlused.

Esimest korda korraldati võistlusi 1998. aasta sügisel narkoprojekti "Parema tuleviku nimel" raames. Sellest ajast peale kutsutakse neid sisevõistlusi ka narkosportidiks.

Käesoleval aastal oli üritus organiseeritud teistmoodi kui varem. Nimelt oli kavas kolm ala: poiste võrk- ja korvpall ning tüdrukute võrkpall. Punktiarvestus üldvõitja selgitamiseks käis kõigi kolme ala peale kokku.

Pikk spordipäev sai alguse poiste võrkpalliga. Kolme mängu peale kokku

sai alavõidu Miina Härma Gümnaasiumi meeskond.

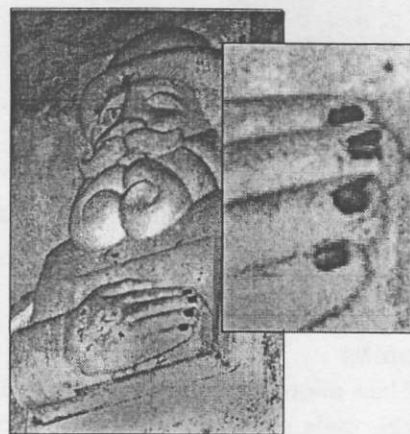
Järgnenud tüdrukute võrkpall osutus publikumagnetiks. Nimelt kogunes seda ala jägima arvukaim vaatajaskond, kes hoogsalt kaasa elas. Eriti oli viimast tunda pingelise MHG ja MRG tüdrukute mängu ajal, mis venis kolme geimi pikkuseks. Viimases geimis alistas eelmise aasta tüdrukute võitjanaiskond (MRG) oma vastased ja saavutas nii alavõidu.

Viimane võistlusala, poiste korvpall pidi kujunema päeva kulminatsiooniks. Kahjuks seekord nii ei läinud, sest mängud olid üsna üksluised ja loiid. Võideti suure vahega, ainult HTG ja MHG meeskondade mäng oli tasavägine ja seda kuni viimase minutini välja. MHG mängijate poolt lõpus visatud kolmesed viisid võidu neile. Viimases mängus alistas HTG siiski üsna suurelt Mart Reiniku Gümnaasiumi meeskonna ja tuli oma alal teisele kohale.

Nii olidki kõik võistlused selleks aastaks läbi ja Miina Härma Gümnaasium saanud 5 punktiga ja kahe alavõiduga Tartu Kolme Kooli Liidu spordivõistluste rändkarika valdajaks ehk siis üldvõitjaks. Treffner saavutas ühe punktiga austusväärse kolmanda koha.

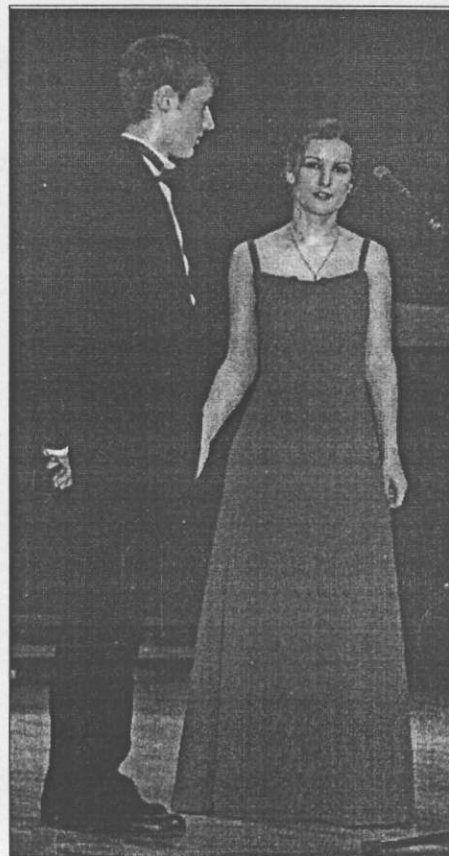
Siim Sikkut

Moodne Hugo

Nagu näha, ei ole ka vana Hugo vaim ajast mitte maha jäänud. Uusimatest meestemoe suundadest eeskujuga võttes on ta oma, seni veel saladuslikul maniküürijal lasknud oma küüned kena ning kauapüsiva punase lakiga katta. Uudishimulikel on võimalik tulemust oma silmaga kaeda Treffneri Gümnaasiumi Rüütli tänava poolsel küljel asuvalt H. Treffneri bareljeefilt. Eks näis, millega Hugo meid järgmiseks üllatab.

Järgmise aasta balli esinduspaariks said: Janika Laht ja Kristo Tullus 10b-st

Katkendeid varasematest "Miilangutest"

"Miilang" nr. 10,
märts 1936

Väljaandja:

HTG Õpilaskond

Peatoimetaja:

V. Lang

Vastutav toimetaja:

K. Treffner

Trükitud Mattieseni trükikojas, 48 lk.

Saateks

Meie, noored, ei tohi rahulduda ainult sellega, mida meile pakuvad kodu, kool, ühiskond. Me peame silmad julgelt pöörama ka enestele ja vaatama, kas suudame jääda rahule enestega; peame vaatama, mida on meis väärtuslikku, mida alaväärtuslikku. /---/

H. Kerson, Õpilaskonna juhataja.

Matkamärkmeid Soomest

/---/Neli päeva oli möödunud, kui asusime jälle laevale. Kõigi meeolu oli üpris rõõmus nähtust-kuuldust, ainult mõningaile tekitas muret, kuidas Helsingis ostetud esemeid kõige odavamalt üle Eesti piiri toimetada. Ja ega's see kerge olnudki. Keegi poiss pidi tuluuued "naglid" golfipükstesse peitma, teine pakkis küll kirjadega puutaldrikud kuue alla, kuid siis ilmnes, et palitunööbid ei ulatu kinni, ja juhtus muidki sääraseid koomilisi olukordi...

V. Lang

Sõjagaasidest

/---/Tekib veel küsimus, kas uus relv, sõjagaas, on tõesti sellise piiramatu ning

ületamatu jõuga, mis sõjas surub rahvaid ainsa löögiga põlvili, samu rahvaid, kes Maailmasõjas näisid evivat küllaldaselt sitkust ning vastupanu. /---/

A. Martensi

HTG aastapäeva piduõhtu ja aktus

6. det. 1935 pühitses HTG oma 52. aastapäeva traditsioonilise piduõhtuga "Vanemuises". Kavas olid kooli õpilaskoori poolt esitatud J. Haydn'i kantaat koorile ja orkestrile, mida juhatas hr. A. Wirkhaus, ja massimäng "Otepää all" HTG ja TTG dramaatilistesse ringidesse kuuluvate õpilaste osavõtul. /---/Järgmisel päeval oli kooli ruumes aastapäeva-aktus. Kavas olid: vaimulik osa, /---/tervitusi jm.

"Miilang" nr. 2,
veebruar 1998

Toimetus:

õp. Age Salo,
õp. Toomas
Jürgenstein,
Kadri Tonka,
Markus Untera,
Eliina Õunsaar,

Evelin Tiitsaar, Gunnar Kasemägi
Trükitud ilmselt kooli paljundusmasina kaasabiga, 12 lk.

Meenutades sõrmuseid...

Sõrmustest on vähe kuulda olnud. Käisime Uvelt aru pärimas ning tema väitis end selles asjas täiesti süütu olevat. /---/

Muide, väikse kõlakana, ka huvijuht ise olevat rõngastatud, ja mitte just kooli värvides.

Viie kooli kohtumine

Õp. Jürgenstein: Võtsin viie kooli kohtumise keemia ja füüsikavõistlusest osa vaatlejana st. valvasin võimlaas, et kõik kulgeks vastavalt reglendile. Palusin küll õpetaja Parisood, et ta jätaks ühe korvialuse vabaks, kus ma saaks viskeid harjutada, kuid see mõte laideti maha. /---/

Rootslased?...???

Rootslased on ilusad, tublid, vaprad, kartmatud, südid, lahked, andekad, head, korralikud... Juba pikemat aega on neid imelikke skandinaavlasti nähtud iga kahe aasta tagant Treffneri kooli kitsalt laiades koridorides ringi liikumas ja mitte ainult!!! Nad ka võistlevad! /---/Vahetevahel on mõni neist kogemata isegi kaamerasilma ette sattunud - et tulevastel põlvedel oleks, mida vaadata...

Kooli- või riigieksamid?

/---/Minule kui kaheteistkümnenda klassi õpilasele tundub üldine õhkkond väga jahe, see tähendab, et õpilastel on üsna suva. Seda väljendab selgelt tõsiasi, et igasugune õpihimu, mida õpetajad püüavad tõsta, on täielikult kadunud. Isegi tundides ei õpita, sel ajal tegeldakse õlle(!?) joomisega, et alla loputada vahetundide sigaretsuitsu. Parimatel puhkudel antakse kehalise kasvatus tundides ka võitjameeskonnale pudel õlut. /---/

"Miilanguid" sirvis Käty Kask

◆
Mis on muutunud selle poolaastaga rebaste elus?
◆

Kairi 10c: Ei saanud täna eriti magada. Ma olen juurde võtnud... kergem on, kui eelmine kool, sest siin on tsükliõpe. Normaalne on, palju kergem värk. Jumala hea

asi on, peab ainult ühele asjale keskenduma. Arvestustega on ka normaalne. Natuke keeruline on, et terve õpiku peale tuleb töö teha, aga elab üle. Nüüd ma tahan saiakesi, ma suren nälga.

Lennart 10d: Närvid on rohkem läbi. Klass on lahe... no ikkka on küll palju muutunud. On probleeme söögi otsimisega, kõht on tühi... maohaavad. Stress on ka

Hanne-Sella 10d: Koduigatsus on tihemini peal. Kool on lahe, elu on palju põnevam, kui enne. Tutvusringkond kahekordistus, vähemalt.

Heli - laisk ja pisut pirtsakas printsess

äkki sa tahaksid teada, et miks mul praegust oma poissi ei ole?

No miks sul siis praegu oma poissi ei ole?

See tuleneb ilmselt sellest, et ma olen selline laisk ja pisut pirtsakas printsess, kes ei viitsi konni suudelda, et näha, kas konnast tuleb prints või ei. Ma ootan oma unelmate printsi valgel hobusel.

Mis sa õnnest arvad?

Ma ei viitsi üldsegi õnne otsida, ma olen jumalast kindel, et ta umbes varsti mulle ise kuskilt sülle kukub.

On sul peale kooli veel mingeid hobisid?

Oo jaa, ma käin Heino Elleri nimelises muusikakoolis ja õpin seal oboed. See on sihuke naljakas pill, mida tavaliselt keegi ei tea.

Miks sa seal õpid? Ei ole ju kuigi kerge kahes koolis korraga käia.

Aga sellepärast, et mulle nii väga muusika meeldib. Tunnen, et ilma nagu üldse ei saa elada. Varem õppisin ma flööti, aga ma lõpetasin ära, sest ei viitsinud sellega enam edasi tegelda. Mõtlesin, et tahaks midagi muud. Pealegi meeldis mulle kohutavalt see pilli nimi – oboe.

Mida sa tulevikus teha plaanid?

See ongi üks asi, miks ma muusikakoolis käin. Ma ei tea veel, kes must tulevikus saab. Võibolla hakkab muusikaga tegelema. Ma ei ole sihuke inimene, kes istub maha ja otsustab ära, kelleks ta tulevikus hakkab. Ma lihtsalt ei saa niimoodi.

Kelleks sa väiksena saada tahtsid?

Väiksena ma tahtsin kokaks saada. Ema ei viitsinud süüa teha, tähendab, ta tegi küll süüa, aga kogu aeg rääkis, et tema ei viitsi. Siis mina tahtsin nii emale head teha ja ütlesin, et mina hakkab kokaks ja

siis kogu aeg uskusin, et hakkangi kokaks. Aga lasteaia lõpus ma kirjutasin, et mina tahan saada lasteaiakasvatajaks ja tantsijaks. Lasteaia lõpupeol luges kasvataja ette, et Heli tahab saada lasteaiakasvatajaks ja tantsijaks ja siis oli nii naljakas.

Kust sa oma riided hangid ja kuidas neid valid?

Ma tegelikult üpris palju õmblen või siis piinan ema. Tegelikult on niimoodi, et mina olen see eufoorne, kes ostab riide ja lõikab ta siuh-säuh välja ja ema vaeseke on see, kes palistab ja lukke õmbleb. Noh,

üks siis ikka, kust need noored saavad sihukesi lahedamaid riideid – kaltsust noh! Ma valin riideid nii, et kui mulle mingi asi meeldib, siis ma ostan ta kohe ära.

Ma absoluutselt ei mõtle, kas ta mul mingite riidetega kokku sobib või ei. Minu jaoks on kohutavalt oluline, et ma end oma riides hästi tunneksin.

Mis sulle meeldib?

Lokkis juuksed meeldivad. Ööd meeldivad. Ööd on mu kõige lemmikumad, siis on tähed ja puha. Suvi meeldib mulle sellepärast, et siis saab ujuda ja on päike. Ma nii armastan päikest, Ma olen sõltuvuses päikesest. Aga siis meeldib mulle veel matkamine. Telgis meeldib magada ja lõkke ääres istuda ja teed juua ja kitarri-mängu kuulata.

Sa ümised alailma midagi, miks?

Mul lihtsalt kummitab kogu aeg mingi laul. Absoluutselt kogu aeg. Ma arvan, et see käib väga paljudele inimestele närvidele, ehkki nad ütlevad, et laula, laula ja siis on mul natuke piinlik, aga ma ei saa ise sinna mitte midagi parata, et ma ümisen.

Tahaksid sa inimestele midagi öelda?

Ütleksin, et olge tublid. Tehke kõik täpselt nii, nagu ise tahate. Kunagi ei tohi karta öelda "ei". Kõike peab tegema enda järgi. Sina oled see, kes on õnnelik.

Kuidas sul sõpradega lood on?

Elmisel aastal üritasin ma suhelda võimalikult paljude inimestega. Noh, et uus kool ja puha ja tahtsin uusi tuttavaid. See muutus lausa haiglaseks, ma mõtlesin kogu aeg, et ma nii tahan kõigiga suhelda. Sel aastal olen ma aru saanud, et ei ole üldse tähtis, kui suur on kvantiteet, vaid palju olulisem on pühenduda nendele, kellega ma tõesti sõber olen. Et ma ei pea nii väga pingutama, et teistele meeldida. Kellele ma meeldin, sellele meeldin ja kellele ei meeldi, ei meeldi.

Kõrvalt vaadates tundud sa alati nii rõõmus. Kas sa vahel kurb ka oled?

Mõnikord on mul selliseid päevi, mil ma ei suuda absoluutselt inimestega suhelda. Kui üldse, siis ainult mingite kõige lähedasemate sõpradega. Ja siis on see jama, et inimesed võivad nagu natuke solvuda. Nad lihtsalt ei saa aru, milles asi on, sest mõni teine kord ma olen täiesti hüperaktiivne ja suhtlen nendega nii-nii sõbralikult ja ühel hetkel lihtsalt ei ütle teregi ning vahin täiesti julmalt mööda. Sellistel aegadel ma tavaliselt ei märka inimesi.

Millised poisid sulle meeldivad?

Noh, vahepeal oli mul sihuke loll idee, et mulle meeldivad kõik lokkis juustega poisid, aga tegelikult ei ole ju vahet. Aga

“Ma olen päikesest sõltuvuses”

“Ma ei viitsi üldsegi õnne otsida”

Rebased ei pääsenud ka sellel aastal

Ka sellel aastal toimus traditsiooniline rebaste ristimine, millelt saadud tervaid elamusi kirjeldavad asjaosalised ise.

Algas jaht rebastele

Oh me vaesed rebased. Igal aastal on nii, et ükskord koidab päev, mil kooli tulla igaüks ei julge. Seda päeva on vanemad klassid juba kaua oodanud, sest just sellel päeval saavad nad mööda koolimaja ja lähemaid tänavaid taga ajada rebaseid, lootes, et nende noor näolapike on veel puhas. Kui keegi selline leitakse, siis muudetakse tema sihverplaat nii ära, et vaese *foxi* emalgi on raskusi oma võsukese äratundmisega.

Kurjakuulutava kisaga ja verejanulise näoga aetakse taga kümnendikke, et neid hoolega huulepulga, markerite ja muu säärasega ära mökerdada. Varsti jooksebki mööda kooli ringi hulk erinevaid elavaid graffitiseinu.

Sellel aastal taheti ilmselt olla kindlad, et ikka kõik rebased oma osa saaksid ja sellepärast alustatigi retsimisega nädal enne õiget aega. Jah, too päev oli kohutav, kuid siiski vaid soojendus.

Arstimütsid ja prügikotid

22. oktoobril läks lahti päris mölluks. Hirmsas mökerdamise kartuses muretses üks klass endale rohelised arstimütsid ja

Röömsad rebased rohelistes arstimütsides ja prügikottidest riietes.

suuremas koguses musti prügikotte, mida hiljem ka teistele klassidele müüdi. Kell 16.45 olid mõned julgemad juba piinakambrisse saadetud, aga enamik närvitses veel ukse taga või EPA klubi maja teisel korrusel. Kes end kohale oli vedanud võis pääsemislootuse kohe maha matta. Kõigil oli värin sees, püüti mõistatada, mida küll minuga tehakse, kas ikka elama jäetakse... Aeg aina venis ja see tegi asja ainult hullemaks. Kui esimesed katsejānesed end teistele saatusekaaslastele ilmutasid, tekkis päris paljudel tahtmine ära põgeneda. Ükskõik kuhu, aga ainult siit kaugemale.

Täna menüüs: toores muna kiluga

Kõigil kästi saapad – sokid jalast ära

võtta. See, kes kuuletus, tegi targalt, sest hiljem oleks need jalavarjud kindlasti prügikasti viskama pidanud. Enne ruumi sisenemist seoti rebaste silmad kinni. Sisse astudes ootas "meeldiv üllatus" – näole tehti sõjamaaling, ja kui suu lahti tegid, said süüa ka (söök oli öök). Võidi ka midagi ülieba-meeldivat põue pista või toore munaga vastu

lagipead lajatada. Pärast seda aeti rebased kõhuli ning pikk ja libe sõit võis alata. Kõigepealt toolide alt, siis tahvli alt ja jälle toolide alt (vahel ei mahtunud toolide vahelt läbi) ning suureks finaalsiks kästi joosta, joosta, joosta... joosta vastu seina – see võis ka valus olla. Päris hästi aru ei saanud, mille ees roomama pidi, kuid kilu järgi haises see küll mis hirmus. Hiljem teises ruumis tärkasid revolutsiooniideed, kuid nagu ajaloost teada, pole eestlased kunagi suuremad revolutsionäärid olnud.

Vahepeal jõuti nn. "järelpeole" vett visata, et saaks jalgu pesta. Siis leidsid arstimütsid ka sussidena kasutatust. Kõige lõpuks tuli ka vanne anda (mida vähesed siiski tegid).

Lõpusirgel

Kui kõik oli läbi tehtud, oli tunne esialgu halvem kui selle sodi sees roomates, sest pesta polnud eriti kusagil ja nägu oli lootusetu puhtaks saada (kuigi hiljem sai kodus kõik läbi proovitud). Siis tärkas kergendustunne – kogu õudus on lõpuks ometi möödas.

Loomulikult ei olnud selle aasta rebased esimesed, keda retsiti. Vana tuntud traditsioon on ka eelnevates generatsioonides hirmu ja vastikust tekitanud ja tekitab ka edaspidi. Ometi võib öelda, et eks ta olnud üks omapärane kogemus ja kaotasid pigem need, kes kohale ei ilmunud.

Retsitud, kuid millegipärast ikka veel röömsameelsed rebased pärast tseremooniat.

Kristel Uihoaed ja Hanne-Stella Säre

Jälle need probleemid telefonikataloogidega

Teist aastat järgest peavad HTG õpilased ära viima mitu tuhat kataloogi, et kooli arvele kantaks 10 000 krooni. Süüsi pole huvi tuntudki, kuhu see raha läheb.

Sel aastal pani keegi ometi tähele, et mõnikümmend tuhat vedeleb ja võttis selle summakese enda hoolde. 6. detsembri infolehes oli nupuke, milles teatati, et ÖOV kavatses rahaga oma eelarve katta pärast seda, kui õpilased on kataloogid laiali tassunud. Selle peale otsustas "Miilang" õpilaste eest välja astuda ja käis ära ÖOV koosolekul. Siim Sikkuti (president) sõnul pärineb esimene otsus Helmer Jõgilt, kes nõustus kataloogide võtmisega koolile, edasi helistas ta Sikkutile ja küsis, kas me (õpilased) oleme nõus need ära viima ja kui õpilaste presidendina oli ta otse loomulikult nõus, pärast mõningast konsultatsiooni ÖOV juhatusega. Tekib küsimus, kas selline käitumine on eetilise? Selge on see, et ÖOV-l on raha vaja, aga kas õpilaste rakendamine enda

sõitude katteks on vajalik? Pealegi teatas Sikkuti, et seda kohta, kuhu ÖOV need 10 000 krooni paneb, õpilased ei näe, aga kuna see katab ära ÖOV järgmise kolme aasta eelarve, mis tähendab, et ÖOV saab

iseseisvuda ja muutuda sõltumatuks. Sikkuti sõnul tulevat see õpilaste kaudselt tagasi, sest "ÖOV-l oleks siis olemas vahendid, millega midagi teha ja muuta paremaks". Mis see midagi on, mis nad üldse teevad? Kui kooli eelarvest ÖOV

raha ei saa, siis tuleb see järelikult õpilaste kaudu teenida ja vastutasuks jagada informatsiooni (?). Selleks, et midagi saada, tuleks see kõigepealt ära teenida. Tegelikult huvitab mind, kui palju siis maksab see poole tunnine kõne õpilastele, kus räägitakse ÖOV tööst ja jagatakse infot, mida on võimalik ka arvuti teel kätte saada. ÖOV ju ei küsinudki õpilastelt, kas nad on asjast huvitatud. Oleks ju võinud küsida ja võib-olla ei olekski probleemi, miks ÖOV selle raha saab.

Koosoleku lõpuks jõuti arusaamale, et õpilased võiksid ju tegelikult ka natuke "nutsu" saada ja jagatigi raha ära: 3000 krooni saab klass, kes kõige rohkem katalooge viis, 2000 järgmine ja 1000 järgmine. ÖOV sai selle korraldamise eest 4000 krooni ja ongi hundid söönud, lambad terved (aga hunt on ju teatavasti kiskja...)

Pille Heido & Riin Rannu

Milleks meile reeglid ja seadused?

Väidetavasti oleme loonud reeglid ja seadused selleks, et neid täidetak. Isegi kui seadusi ei täideta, ootame, et neist vähemalt lugu peetak. Kuid kahjuks on meie koolis asjade käik viinud sinna, kus peame (või peaksime) kurvalt tõdema: lõime reeglid, kuid neist kinni ega lugu ei pea.

Kõige teravamalt hakkab silma äsja loodud kaks-kolm-kontrolltööd-nädalas-reegli pidev rikkumine. Teateval määral oleks veel mõistetav, kui seaduse eiramine toimiks harva ja tunnistataks, et seda tehakse viimase häda sunnil. Vastupidiselt oodatule on isegi kontrolltööde plaanis kirjas mitu nädalat nelja kontrolltööga. Lisanduvad kodused- ja uurimustööd. Tundub, et HTG-s õppiv inimene endale mingit muud hobi enam lubada ei saa.

Niisamuti on tekkimas tunne, et probleem ei ole mitte ainult meil - õpilastel, vaid ka õpetajatel, kes püüavad üksteiselt õpilaste aega üle lüüa. Sisuliselt on ju see nii, kui toimub õpetajatevaheline võidujooks oma kontrolltööde kirjapaneku eest. Peame tunnustama, et võrdlus sportliku

jooksuga on siinkohal küll kohatu, sest staadionil viimaseks jäänud mõistab oma olukorda ega hakka võitjalt tema positsiooni käest kiskuma. Kahjuks on meil kõik täpselt vastupidi: hiljaksjäänud õpetajat ei huvitagi sisuliselt teiste õpetajate aeg (mida õpilane kulutab teise õpetaja ainet õppides), vaid poogib end sinna, kuhu teda ei oodata. Lisandub järjekordne kontrolltöö ning õpilased õpivad. On teada mitmed, kes jõuavad teha antud töö ainult kooli ajast, mõnest pisut vähetähtsamast tunnist puududes, mis toob kaasa ka hilisemad raskused. Kas olukorra seesuguse staadiumini jõudes ei peaks

midagi ette võtma?

Osavamad õpetajad on leidnud teise tee olukorrast väljatulemiseks. Nimetatakse kontrolltöö tunnikontrolliks! Sisu sama, pealkiri teine; kuid koos sisuga jääb samaks ka õppimisele kuluv aeg. Probleemi sellise lahendamise juures ei rikota enam nädalas olla võivate kontrolltööde reeglit, vaid üldtunnustatud tõde, et tunnikontroll on ühe tunni materjali kontroll.

Mis kõige kurvem – pidev rügamine on hakanud mõjutama paljude õpilaste tervist. Nii mõnigi kurdab pideva pea- või kõhuvalu üle, kuid koolist puududa ju ei saa. Üks päev puudumist tähendab mitut päeva raskemat tööd hiljem. Kus on reeglid haige õpilase kaitseks?

Jääb üle küsida: mida saaks kõige selle suhtes ette võtta? On teada, et ühe võimalusena pakutakse valget paberit, kuhu oma lahkumisavaldus kirjutada. Kuid kas mingi muu lahendus ka võimalik on, jätame selle leidmise neile, kelle ülesandeks see olema peaks.

Jüri Tarkpea

